

eul_wid: fge-ad

Ἰσαῖος ὁ ῥήτωρ · Isaeus the Orator

On the Lot of Apollodorus

Περὶ τοῦ Απολλοδώρου κλήρου

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

Or7 1 Ὡμιην μὲν, ὧ ἄνδρες, προσήκειν οὐ τὰς τοιαύτας ἀμφισβητεῖσθαι ποιήσεις, εἴ τις αὐτὸς ζῶν καὶ εὖ φρονῶν ἐποίησατο καὶ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἀγαγὼν εἰς τοὺς συγγενεῖς ἀπέδειξε καὶ εἰς τὰ κοινὰ γραμματεῖα ἐνέγραψεν, ἅπανθ' ὅσα προσήκεν αὐτὸς ποιήσας, ἀλλ' εἴ τις τελευτήσῃν μέλλων διέθετο, εἴ τι πάθοι, τὴν οὐσίαν ἐτέρῳ καὶ ταῦτ' ἐν γράμμασι κατέθετο παρά τισι σημενόμενος. Ἐκεῖνον μὲν γὰρ τὸν τρόπον ποιησάμενος φανεράς κατέστησε τὰς αὐτοῦ βουλήσεις, ὅλον τὸ πρᾶγμα ἐπικυρώσας, δόντων αὐτῷ τῶν νόμων· ὁ δ' ἐν διαθήκαις σημενόμενος ἀδήλους ἐποίησε, δι' ὃ πολλοὶ πεπλάσθαι φάσκοντες αὐτὰς ἀμφισβητεῖν ἀξιοῦσι πρὸς τοὺς ποιηθέντας.

[5]

Or7 2 Ἔοικε δ' οὐδὲν προὔργου τοῦτο εἶναι· καὶ γὰρ οὕτως αὐτῶν φανερώς πεπραγμένων ὅμως ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς τῆς Εὐπόλιδος ἤκουσι περὶ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων πρὸς ἐμὲ ἀμφισβητήσοντες. Ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἑώρων ὑμᾶς μᾶλλον ἀποδεχομένους τὰς διαμαρτυρίας ἢ τὰς εὐθυδικίας, κἂν μάρτυρας προὔβαλόμην μὴ ἐπίδικον εἶναι τὸν κλῆρον ὡς ποιησαμένου με ὑὸν Ἀπολλοδώρου κατὰ τοὺς νόμους· ἐπειδὴ δ' οὐ διαφεύγει τὰ δίκαια μὴ οὐ καὶ τοῦτον γινώσκεισθαι τὸν τρόπον [καὶ] παρ' ὑμῖν, αὐτὸς ἤκω διαλεξόμενος περὶ τῶν πεπραγμένων, ἵνα μηδεμίαν ἡμῖν αἰτίαν περὶ τοῦ μὴ βούλεσθαι δοῦναι δίκην τοιαύτην ἐπιφέρωσιν. [5]

Or7 4 Ἀποδείξω δὲ ὡς οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς ἐγγυτάτω γένους τὸν κλῆρον Ἀπολλόδωρος οὐ καταλέλοιπε, πολλὰ καὶ δεινὰ ὑπὸ τούτων ἀδικηθεῖς, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐμὲ ἐποίησατο δικαίως, ὄντα ἀδελφιδοῦν, καὶ μεγάλα ἠυεργετημένος ὑφ' ἡμῶν. Δέομαι δὲ ὑμῶν, ὧ ἄνδρες, πάντων ὁμοίως εὐνοίαν τέ μοι παρασχεῖν, κἂν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἀναιδῶς αὐτοὺς ἰόντας ἐξελέγχω, βοηθεῖν μοι τὰ δίκαια. Ποιήσομαι δ' ὡς ἂν καγὼ δύνωμαι διὰ βραχυτάτων τοὺς λόγους, ἐξ ἀρχῆς ὡς ἔχει τὰ γενόμενα διδάσκων ὑμᾶς. Εὐπολις γάρ, ὧ ἄνδρες, καὶ Θράσυλλος καὶ Μνήσων ἀδελφοὶ ἦσαν ὁμομήτριοι καὶ ὁμοπάτριοι. [10]

Or7 5 Τούτοις οὐσίαν ὁ πατήρ κατέλιπε πολλήν, ὥστε καὶ λητουργεῖν ἕκαστον ἀξιοῦσθαι παρ' ὑμῖν. Ταύτην ἐκεῖνοι τρεῖς ὄντες ἐνείμαντο πρὸς ἀλλήλους. Τούτων τῷ δύο ἐτελευτησάτην περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον, ὁ μὲν Μνήσων ἐνθάδε ἄγαμος καὶ ἄπαις, ὁ δὲ Θράσυλλος τῶν ἐν Σικελίᾳ καταλεγείς τριηράρχων, καταλιπὼν ὑὸν Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ νῦν ποιησάμενον. Εὐπολις οὖν μόνος αὐτῶν λειφθεὶς οὐ μικρὰ || ἀπολαῦσαι τῶν χρημάτων ἠξίωσεν, ἀλλὰ τὸν μὲν Μνήσωνος κλῆρον, οὗ καὶ Ἀπολλοδώρῳ προσήκε τὸ ἡμικλήριον, πάντα εἰς αὐτὸν περιεποίησε, φάσκων

αὐτῷ δοῦναι τὸν ἀδελφόν, αὐτὸν δ' ἐκεῖνον οὕτω διώκησεν ἐπιτροπεύων ὥστε τριῶν αὐτῷ
ταλάντων δίκην ὀφλεῖν. ^[5]

Or7 7 Ἀρχέδαμος γὰρ ὁ πάππος οὐμὸς <ὁ> ἐξ Οἴου, τὴν μητέρα ἔχων τὴν Ἀπολλοδώρου, τήθην δὲ
ἐμὴν, ὁρῶν αὐτὸν πάντων ἀποστερούμενον τῶν χρημάτων; ἔτρεφέ τε αὐτὸν παῖδα ὄνθ' ὡς
ἑαυτοῦ [καὶ τὴν μητέρα] κομίσάμενος, ἀνδρὶ τε γενομένῳ συνηγωνίσαστο καὶ εἰσέπραξε τὸ
ἡμικλήριον ὧν Μνήσων κατέλιπεν ὅσα τε ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπεστέρησε, δίκας δύο ἐλών, καὶ
τὴν οὐσίαν ἐποίησε κομίσασθαι τὴν αὐτοῦ πᾶσαν. Καὶ διὰ ταῦτα Εὐπολὶς μὲν καὶ Ἀπολλόδωρος
ἐχθρῶς ἔχοντες τὸν πάντα χρόνον διετέλεσαν πρὸς ἀλλήλους, ὁ δὲ πάππος οὐμὸς καὶ
Ἀπολλόδωρος φιλικῶς, ὥσπερ προσῆκε. ^[5]

Or7 8 Τοῖς δ' ἔργοις ἄν τις τεκμήραιτο μάλιστα ὅτι Ἀπολλόδωρος ἐπεπόνθει ὁ ἀντευποιεῖν ἡξίου τοὺς
ἑαυτὸν εὐεργετήσαντας. Συμφορᾷ γὰρ τοῦ πάππου χρησαμένου καὶ ληφθέντος εἰς τοὺς
πολεμίους καὶ χρήματα εἰσενεγκεῖν εἰς λύτρα καὶ ὀμηρεῦσαι ὑπὲρ αὐτοῦ ἠθέλησεν, ἕως
συνευπορήσειεν ἐκεῖνος τὰργύριον. Ἐξ εὐπόρου τε ἀπορωτέρῳ γεγεννημένῳ συνδιδώκει τὰ
ἐκείνου, μεταδιδούς ὧν εἶχεν. ^[10]

Or7 9 Εἰς Κόρινθόν τε στρατεύεσθαι μέλλων, εἴ τι πάθοι, διέθετο τὴν οὐσίαν καὶ ἔδωκε τῇ ἐκείνου
μὲν θυγατρὶ, ἐμῇ δὲ μητρὶ, αὐτοῦ δὲ ἀδελφῇ, διδούς αὐτὴν Λακρατείδῃ τῷ νῦν ἱεροφάντῃ
γεγεννημένῳ. Τοιοῦτος ἦν ἐκεῖνος περὶ ἡμᾶς τοὺς ἐξ ἀρχῆς αὐτὸν σώσαντας. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω
καὶ δίκας εἶλεν Εὐπολὶν δύο, τὴν μὲν ἐπιτροπῆς, τὴν δὲ ἡμικληρίου, τοῦ πάππου
συναγωνιζομένου καὶ λέγοντος, τά τε χρήματα ἐκομίσαστο δι' ἡμᾶς καὶ ταύτας τὰς χάριτας ἡμῖν
ἀνταπέδωκε, τούτων πρῶτον βούλομαι παρασχέσθαι τοὺς μάρτυρας. ^[5]

Or7 10 Καί μοι κάλει δεῦρο αὐτούς. Μάρτυρες Αἰ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν εὐεργεσίαι τοιαῦται καὶ
τηλικαῦται τὸ μέγεθός εἰσιν· αἱ δὲ πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραι περὶ τοσούτων χρημάτων ἦσαν, ἃς οὐχ
οἶόν τ' εἰπεῖν ὥς διελύσαντο καὶ φίλοι ἐγένοντο.

Or7 11 Μεγάλα γὰρ τεκμήρια αὐτῶν ἐστίν· Εὐπολὶς γάρ, αὐτῷ δυοῖν θυγατέρων οὐσῶν καὶ ἐκ τῶν
αὐτῶν αὐτῷ γεγονὼς καὶ χρήμαθ' ὁρῶν κεκτημένον, οὐδετέραν αὐτῷ τούτων ἔδωκε. Καίτοι
δοκοῦσιν ἐπιγαμίαι καὶ μὴ συγγενεῖς ἄνδρας, ἀλλὰ καὶ τοὺς τυχόντας ἀπαλλάττειν μεγάλης
διαφορᾶς, ὅταν ἂν περὶ πλείστου ποιοῦνται, ταῦτ' ἀλλήλοις ἐγχειρίζωσιν. ^[5]

Or7 12 Εἴτ' οὖν Εὐπολὶς γεγένηται αἴτιος, <δοῦναι> μὴ βουληθείς, εἴτ' Ἀπολλόδωρος, λαβεῖν μὴ
ἐθελήσας, τὰς ἔχθρας, ὅτι διέμειναν, τὸ ἔργον δεδήλωκε. Καὶ περὶ μὲν τῆς ἐκείνων διαφορᾶς
ἱκανοὺς εἶναι νομίζω καὶ τοὺς εἰρημένους λόγους· οἶδα γὰρ ὅτι καὶ ὑμῶν ὅσοι πρεσβύτεροι
μνημονεύουσιν ὅτι ἐγένοντο ἀντίδικοι· τό τε γὰρ μέγεθος τῶν δικῶν, καὶ διότι πολὺ αὐτὸν
Ἀρχέδαμος εἶλεν, περιφάνειάν τινα ἐποίησεν. ^[5]

Or7 13 Ὡς δὲ ἐμὲ ἐποίησαστο ὑὸν ζῶν αὐτὸς καὶ κύριον τῶν αὐτοῦ κατέστησε καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ
εἰς τοὺς φράτερας ἐνέγραψε, τούτοις ἤδη μοι τὸν νοῦν προσέχετε, ὦ ἄνδρες. Ἀπολλοδώρῳ γὰρ
ἦν ὕος, ὃν ἐκεῖνος καὶ ἥσκει καὶ δι' ἐπιμελείας εἶχεν, ὥσπερ καὶ προσῆκον ἦν.

Or7 14 Ἔως μὲν οὖν ἐκεῖνος ἔζη, διάδοχον τῆς οὐσίας ἡλπίζεν αὐτὸν καταστήσειν τῆς ἑαυτοῦ· ἐπειδὴ
δὲ ἐτελεύτησε νοσήσας τοῦ ἐξελθόντος ἐνιαυτοῦ μηνὸς Μαιμακτηριῶνος, ἐπὶ τοῖς παροῦσιν
ἀθυμήσας καὶ τὴν ἡλικίαν τὴν ἑαυτοῦ καταμεψάμενος οὐκ ἐπελάθετο ὑφ' ὧν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὖ
πεπονθὼς ἦν, ἀλλ' ἐλθὼν ὡς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑαυτοῦ δὲ ἀδελφὴν, ἦν περὶ πλείστου πάντων
ἐποιεῖτο, λαβεῖν ἡξίωσέ με ὑὸν καὶ ἤτησε καὶ ἔτυχεν. Οὕτω δ' ἐπείσθη ταῦτα ποιῆσαι διὰ
ταχέων ὥστ' εὐθέως με λαβὼν ὥχετο ἔχων πρὸς αὐτὸν καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ διοικεῖν
παρέδωκεν, ὥς αὐτὸς μὲν || οὐδὲν ἂν ἔτι πρᾶξαι τούτων δυνηθείς, ἐμοῦ δὲ ταῦτα πάντα οἴου τε
ἐσομένου ποιεῖν. ^[5]

Or7 15

Καὶ ἐπειδὴ Θαραγγίλια ἦν, ἤγαγέ με ἐπὶ τοὺς βωμοὺς εἰς τοὺς γεννήτας τε καὶ φράτερας. Ἔστι δ' αὐτοῖς νόμος ὁ αὐτός, ἐάν τέ τινα φύσει γεγονότα εἰσάγη τις ἐάν τε ποιητόν, ἐπιτιθέναι πίστιν κατὰ τῶν ἱερῶν ἢ μὴν ἐξ ἀστῆς εἰσάγειν καὶ γεγονότα ὀρθῶς καὶ τὸν ὑπάρχοντα φύσει καὶ τὸν ποιητόν· ποιήσαντος δὲ τοῦ εἰσάγοντος ταῦτα μηδὲν ἦττον διαψηφίζεσθαι καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ δόξῃ, τότε εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐγγράφειν, πρότερον δὲ μὴ τοιαύτας ἀκριβείας ἔχει τὰ δίκαια τὰ παρ' αὐτοῖς. ^[5]

Or7 17 Τοῦ νόμου δὴ οὕτως ἔχοντος καὶ τῶν φρατέρων τε καὶ γεννητῶν ἐκείνῳ <τε> οὐκ ἀπιστούντων ἐμέ τε οὐκ ἀγνοούντων ὅτι ἦν ἐξ ἀδελφῆς αὐτῷ γεγονώς, ἐγγράφουσί με εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ψηφισάμενοι πάντες, ἐπιθέντος ἐκείνου τὴν πίστιν καθ' ἱερῶν. Καὶ οὕτω μὲν ὑπὸ ζῶντος ἐποιήθη καὶ εἰς τὸ κοινὸν γραμματεῖον ἐνεγράφη· Θράσυλλος Ἀπολλοδώρου, ποιησαμένου με ἐκείνου τοῦτον τὸν τρόπον, τῶν νόμων αὐτῷ δεδωκότων. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὰς μαρτυρίας. Μαρτυραὶ Οἶμαι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, μᾶλλον ἢ ὑμᾶς τοῖς μεμαρτυρηκόσι πιστεύειν εἰ καὶ τινες τῶν ὁμοίως προσηκόντων ἔργοις φανερώς μεμαρτυρήκασιν ὡς ἐκεῖνος ταῦτα ὀρθῶς καὶ κατὰ τοὺς νόμους ἔπραξε. ^[10]

Or7 18 Κατέλιπε γὰρ Εὐπόλις θυγατέρας δύο, ταύτην τε ἣ νῦν ἀμφισβητεῖ καὶ Προνάπει συνοικεῖ, καὶ ἄλλην ἣν ἔσχεν Αἰσχίνης ὁ Λουσιεύς, ἣ τετελεύτηκεν ὅν ἄνδρα ἤδη καταλιποῦσα, Θρασύβουλον. Ἔστι δὲ νόμος <ὅς>, ἐὰν ἀδελφὸς ὁμοπάτρῳ ἅπαις τελευτήσῃ καὶ μὴ διαθέμενος, τὴν τε ἀδελφὴν ὁμοίως, καὶ ἐξ ἐτέρας ἀδελφίδους ἢ γεγονώς, ἰσομοίρους τῶν χρημάτων καθίστησι. ^[5]

Or7 19 Καὶ τοῦτο οὐκ ἀγνοούμενόν ἐστιν οὐδὲ παρ' αὐτοῖς τούτοις· ἔργῳ γὰρ οὗτοι φανερόν τοῦτο πεποιήκασιν· τοῦ γὰρ Εὐπόλιδος υἱὸς ἅπαιδος Ἀπολλοδώρου τελευτήσαντος τὰ ἡμίσεα Θρασύβουλος εἴληφεν οὐσίας καὶ πεντεταλάντου καταλειφθείσης ῥαδίως. Πατρῶν μὲν οὖν καὶ ἀδελφοῦ χρημάτων τὸ ἴσον αὐτοῖς ὁ νόμος μετασχεῖν δίδωσιν· ἀνεψιοῦ δέ, καὶ εἴ τις ἔξω ταύτης τῆς συγγενείας ἐστίν, οὐκ ἴσον, ἀλλὰ προτέροις τοῖς ἄρρεσιν τῶν θηλειῶν τὴν ἀγχιστεῖαν πεποίηκε. ^[5]

Or7 20 Λέγει γὰρ «κρατεῖν δὲ τοὺς ἄρρενας καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀρρένων, οἳ ἂν ἐκ τῶν αὐτῶν ὦσι, καὶ γένει ἀπωτέρῳ τυγχάνωσιν ὄντες.» Ταύτη μὲν οὖν οὐδὲ μέρους λαχεῖν προσῆκε, Θρασυβούλῳ δὲ ἀπάντων, εἰ μὴ κυρίαν ἡγεῖτο εἶναι τὴν ἐμὴν εἰσποίησιν. Ἐκεῖνος τοίνυν οὔτε ἐξ ἀρχῆς ἡμφεσβήτηκε πρὸς ἐμέ οὐδὲν οὔτε νῦν δίκην εἴληχε περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ ταῦτα πάντα καλῶς ἔχειν ὡμολόγηκεν· οἳ δ' ὑπὲρ ταύτης πάντων ἀμφισβητεῖν τετολμήκασιν· εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἐληλύθασι. ^[5]

Or7 21 Λαβὲ δὴ αὐτοῖς τοὺς νόμους, παρ' οὓς ταῦτα πεποιήκασιν, καὶ ἀνάγνωθι. Νόμος Ἐνταῦθα μὲν ὁμοίως καὶ ἀδελφῇ καὶ ἀδελφίδους ἰσόμειοι κατὰ τὸν νόμον εἰσίν.

Or7 22 Λαβὲ δὴ καὶ τοῦτον καὶ ἀναγίνωσκε αὐτοῖς. <Νόμος> Ἐὰν μὴ ὦσιν ἀνεψιοὶ μηδὲ ἀνεψιῶν παῖδες μηδὲ τοῦ πρὸς πατρὸς γένους ἢ προσήκων μηδεὶς, τότε ἀπέδωκε τοῖς πρὸς μητρός, διορίσας οὓς δεῖ κρατεῖν. Λαβὲ δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦτον τὸν νόμον καὶ ἀνάγνωθι. Νόμος Ταῦτα τῶν νόμων κελεύοντων, ὁ μὲν, ἀνὴρ ὢν, οὐδὲ μέρους εἴληχεν, οἳ δ' ὑπὲρ ταύτης, τῆς γυναικός, ἀπάντων· οὕτω τὴν ἀναίδειαν οὐδεμίαν ζημίαν εἶναι νομίζουσι. ^[5]

Or7 23 Καὶ ὑπὲρ τούτων τολμήσουσι καὶ τοῖς λόγοις χρῶνται τοιοῦτοις, ὡς αὐτοῖς ὅλου τοῦ κλήρου ληκτέον, ὅτι Θρασύβουλος ἐκποίητος εἰς τὸν οἶκον τὸν Ἰπολοχίδου γέγονε, λέγοντες τοῦτο μὲν ἀληθές, ἐκεῖνο δ' οὐ προσῆκον· τί γὰρ ἦττον αὐτῷ τῆς συγγενείας ταύτης προσῆκεν; Οὐ γὰρ κατὰ τὸν πατέρα, ἀλλὰ κατὰ τὴν μητέρα καὶ τῶν Ἀπολλοδώρου τοῦ Εὐπόλιδος υἱὸς τὸ μέρος εἴληφε· καὶ τῶνδε ἐξῆν αὐτῷ κατὰ || ταύτην τὴν συγγένειαν λαγχάνειν, ὅντι προτέρῳ ταύτης, εἴπερ τὰ πεπραγμένα μὴ κυρίως ἔχειν ἐνόμιζεν. ^[5]

- Or7 24 Ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἀναίσχυντος. Μητρός δ' οὐδεὶς ἔστιν ἐκποίητος, ἀλλ' ὁμοίως ὑπάρχει τὴν αὐτὴν εἶναι μητέρα, κἂν ἐν τῷ πατρὶ ἴσῃ τις οἴκῳ κἂν ἐκποιηθῇ.
- Or7 25 Δι' ὃ τῶν Ἀπολλοδώρου χρημάτων οὐκ ἀπεστερήθη τοῦ μέρους, ἀλλὰ μετελήφει τὸ ἡμικλήριον πρὸς ταύτην νειμάμενος. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας. Μάρτυρες οὕτως μὲν οὐχ οἱ γεννῆται μόνον καὶ φράτερες γεγόνασιν μάρτυρες τῆς ἐμῆς ποιήσεως, ἀλλὰ καὶ Θρασύβουλος <οὐκ> ἀμφισβητῶν αὐτὸς ἔργῳ δεδήλωκεν ὅτι τὰ πεπραγμένα Ἀπολλοδώρῳ κυρίως ἔχειν νομίζει καὶ κατὰ τοὺς νόμους· οὐ γὰρ ἂν ποτε τοσούτων χρημάτων οὐκ ἐλάγχανε. ^[5]
- Or7 26 Γεγόνασιν δὲ ὅμως καὶ ἄλλοι μάρτυρες αὐτῶν. Πρὶν γὰρ ἐμὲ ἥκειν ἐκ τῆς Πυθαίδος, ἔλεγε πρὸς τοὺς δημότας Ἀπολλόδωρος ὅτι πεποιημένος εἴη με ὑὸν καὶ ἐγγεγραφὸς εἰς τοὺς συγγενεῖς καὶ φράτερας καὶ παραδεδώκοι τὴν οὐσίαν, καὶ διεκελεύεθ' ὅπως, ἐάν τι πάθῃ πρότερον, ἐγγράψουσιν με εἰς τὸ ληξιαρχικὸν γραμματεῖον Θράσυλλον Ἀπολλοδώρου καὶ μὴ ὡς ἄλλως ποιήσουσι. ^[5]
- Or7 28 Κἀκεῖνοι ταῦτα ἀκούσαντες, τούτων ἐν ἀρχαιρεσίαις κατηγορούντων καὶ λεγόντων ὡς <οὐκ> ἐποίησάτο με ὑόν, καὶ ἐξ ὧν ἤκουσαν καὶ ἐξ ὧν ἤδεσαν, ὁμόσαντες καθ' ἱερῶν ἐνέγραψάν με, καθάπερ ἐκεῖνος ἐκέλευε· τοσαύτη περιφάνεια τῆς ἐμῆς ποιήσεως ἐγένετο παρ' αὐτοῖς. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας. Μάρτυρες Ἐπὶ μὲν τοσούτων μαρτύρων, ὧ ἄνδρες, γέγονεν ἡ ποίησις, ἔχθρας μὲν παλαιᾶς αὐτῷ πρὸς τούτους οὔσης, φιλίας δὲ πρὸς ἡμᾶς καὶ συγγενείας οὐ μικρᾶς ὑπαρχούσης. ^[5]
- Or7 29 Ὡς δ' οὐδ' εἰ μητέτερον τούτων ὑπῆρχε, μήτε ἔχθρα πρὸς τούτους μήτε φιλία πρὸς ἡμᾶς, οὐκ ἂν ποτε Ἀπολλόδωρος ἐπὶ τούτοις τὸν κλῆρον τοῦτον κατέλιπεν, οἶμαι καὶ ταῦθ' ὑμῖν ῥαδίως ἐπιδείξειν. Πάντες γὰρ οἱ τελευτήσιν μέλλοντες πρόνοιαν ποιοῦνται σφῶν αὐτῶν, ὅπως μὴ ἐξηρημώσουσι τοὺς σφετέρους αὐτῶν οἴκους, ἀλλ' ἔσται τις [καί] ὁ ἐναγιῶν καὶ πάντα τὰ νομιζόμενα αὐτοῖς ποιήσων· δι' ὃ κἂν ἄπαιδες τελευτήσωσιν, ἀλλ' οὖν ποιησάμενοι καταλείπουσι. ^[5]
- Or7 30 Καὶ οὐ μόνον ἰδίᾳ ταῦτα γινώσκουσιν, ἀλλὰ καὶ δημοσίᾳ τὸ κοινὸν τῆς πόλεως οὕτω ταῦτ' ἔγνωκε· νόμῳ γὰρ τῷ ἄρχοντι τῶν οἴκων, ὅπως ἂν μὴ ἐξηρημῶνται, προστάττει τὴν ἐπιμέλειαν. Ἐκεῖνῳ δὲ πρόδηλον ἦν ὅτι εἰ καταλείψει τὸν κλῆρον ἐπὶ τούτοις, ἔρημον ποιήσει τὸν οἶκον.
- Or7 31 Τί προορῶντι; Ταύτας τὰς ἀδελφὰς τὸν μὲν Ἀπολλοδώρου τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον ἐχούσας, ἐκεῖνῳ δ' οὐκ εἰσποιούσας ὄντων αὐταῖς παίδων, καὶ τοὺς μὲν ἄνδρας αὐτῶν τὴν γῆν, ἣν ἐκεῖνος κατέλιπε, καὶ τὰ κτήματα πέντε ταλάντων πεπρακότας καὶ τὸ ἀργύριον διανειμαμένους, τὸν δὲ οἶκον αἰσχροῦς οὕτως καὶ δεινῶς ἐξηρημωμένον. Ὅς δὲ ταῦτ' ἤδει τὸν τούτων ἀδελφὸν πεπονθότα, πῶς ἂν προσεδόκησεν αὐτός, εἰ καὶ φίλος ἦν, τυχεῖν τῶν νομιζομένων ὑπ' αὐτῶν, ἀνεψιὸς ὧν, ἀλλ' οὐκ ἀδελφὸς αὐταῖς; Οὐκ ἐνῆν ἐλπίζειν δήπουθεν. ^[5]
- Or7 32 Ἀλλὰ μὴν ὅτι ἄπαιδα ἐκεῖνον περιεωράκασιν καὶ τὰ χρήματα ἔχουσι καὶ οἶκον ἐκ τοῦ φανεροῦ τριηραρχοῦντα ἀνηρήκασιν, κάλει μοι καὶ τούτων τοὺς μάρτυρας. Μάρτυρες Εἰ τοίνυν καὶ τοιοῦτοι τὰς φύσεις περὶ ἀλλήλους εἰσὶ καὶ ἔχθραι πρὸς Ἀπολλόδωρον τὸν ἐμὲ ποιησάμενον ὑπῆρχον αὐτοῖς τηλικαῦται τὸ μέγεθος, τί βέλτιον ἂν ἔπραξεν ἢ ταῦτα βουλευσάμενος ἅ περ ἐποίησεν; Εἰ νῆ Δία παιδίον ἐποίησάτο λαβὼν παρὰ τοῦ τῶν φίλων ὄντων, καὶ τούτῳ τὴν οὐσίαν ἔδωκεν; Ἀλλὰ [καί] τοῦτ' ἦν ἄδηλον καὶ τοῖς γεννήσασιν, εἴτε σπουδαῖον εἴτε μηδενὸς ἄξιον ἐμελλεν ἔσεσθαι, διὰ τὴν ἡλικίαν· ἐμοῦ δὲ πεῖραν εἰλήφει, δοκιμασίαν ἱκανὴν λαβὼν. ^[5]
- Or7 34

Εἷς τε γὰρ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα || οἷος ἦν ἀκριβῶς ἦδει, τῶν τ' οἰκείων ἐπιμελῇ καὶ τὰμαυτοῦ πράττειν ἐπιστάμενον· ἐν ἀρχῇ τε, θεσμοθετήσας, ὡς ἐγενόμην οὐκ ἄδικος οὐδὲ πλεονέκτης, ἥπιστατο σαφῶς ὥστ' οὐκ ἄγνωων, ἀλλὰ σαφῶς εἰδῶς ἐποίει με τῶν αὐτοῦ κύριον. Καὶ μὴν οὐδὲ ἀλλότριον, ἀλλ' ὄντα ἀδελφιδοῦν, οὐδ' αὖ μικρὰ πεπονθῶς, ἀλλὰ μεγάλα ἀγαθὰ ὑφ' ἡμῶν, οὐδ' αὖ ἀφιλότιμον, ὅς τὰ ὄντα ἀφανιεῖν ἔμελλον ὥσπερ οὗτοι τὰ τοῦ κλήρου πεποιήκασιν, ἀλλὰ βουλευσόμενον καὶ τριηραρχεῖν [καὶ πολεμεῖν] καὶ χορηγεῖν καὶ πάνθ' ὑμῖν τὰ προσταττόμενα ποιεῖν, ὥσπερ κάκεῖνος. ^[5]

Or7 36 Καίτοι εἰ καὶ συγγενῆς καὶ φίλος καὶ εὐεργέτης καὶ φιλότιμος καὶ δεδοκιμασμένος ὑπῆρχον τοιοῦτος εἶναι, τίς <ἂν> ἀμφισβητήσειε μὴ οὐκ ἀνδρὸς εὖ φρονούντος εἶναι ταύτην τὴν ποίησιν; Ἐγὼ τοίνυν ἐν γε τῶν ὑπ' ἐκείνου δοκιμασθέντων ἤδη πεποίηκα· γεγυμνασιάρχηκα γὰρ εἰς Προμήθια τοῦδε τοῦ ἐνιαυτοῦ φιλοτίμως, ὡς οἱ φυλέται πάντες ἴσασιν. Ὡς δ' ἀληθῇ λέγω, κάλει μοι τούτων τοὺς μάρτυρας. Μάρτυρες τὰ μὲν ἡμέτερα δίκαια, καθ' ἃ προσηκόντως ἔχειν φαμέν τὸν κλῆρον, ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες· δεόμεθα δ' ὑμῶν βοηθεῖν ἡμῖν καὶ ἔνεκα Ἀπολλοδώρου καὶ ἔνεκα τοῦ ἐκείνου πατρός· οὐ γὰρ ἀχρήστους αὐτοὺς εὐρήσετε πολίτας, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' εἰς τὰ ὑμέτερα προθυμοτάτους. ^[5]

Or7 38 Ὁ μὲν γὰρ πατὴρ αὐτοῦ τὰς τε ἄλλας ἀπάσας λητουργίας λελητούργηκε καὶ τριηραρχῶν τὸν πάντα χρόνον διετέλεσεν, οὐκ ἐκ συμμορίας τὴν ναῦν παρασκευαζόμενος ὥσπερ οἱ νῦν, ἀλλ' ἐκ τῶν αὐτοῦ δαπανῶν, οὐδὲ δεύτερος αὐτὸς ὢν, ἀλλὰ κατὰ μόνας, οὐδὲ δύο ἔτη διαλιπών, ἀλλὰ συνεχῶς, οὐδ' ἀφοσιούμενος, ἀλλ' ὡς οἷόν τ' ἄριστα [παρασκευαζόμενος]. Ἄνθ' ὧν ὑμεῖς κάκεῖνον ἐτιμᾶτε, μεμνημένοι τούτων τῶν ἔργων, καὶ τὸν ὕδν αὐτοῦ τῶν χρημάτων ἀποστερούμενον ἐσώσατε, τοὺς ἔχοντας ἀποδοῦναι τὰ ὄντ' αὐτῷ καταναγκάσαντες. Καὶ μὴν καὶ αὐτὸς Ἀπολλόδωρος οὐχ ὥσπερ Προνάπης ἀπεγράψατο μὲν τίμημα μικρόν, ὡς ἱπάδα δὲ τελῶν ἄρχειν ἡξίου τὰς ἀρχάς, οὐδὲ βία μὲν ἐζήτει τὰ ἀλλότρι' ἔχειν, ὑμᾶς δ' ὥετο δεῖν μηδὲν ὠφελεῖν, ἀλλὰ φανερά τὰ ὄντα καταστήσας ὑμῖν, ὅσα προσταττοῖτε, πάνθ' ὑπηρετεῖ φιλοτίμως, οὐδέν τ' ἀδικῶν ἐκ τῶν ἑαυτοῦ φιλοτίμως ἐπειράτο ζῆν, εἰς αὐτὸν μὲν τὰ μέτρια ἀναλίσκειν οἰόμενος δεῖν, τὰ δ' ἄλλα τῇ πόλει περιποιεῖν, ἵνα ἐξαρκοίῃ πρὸς τὰς δαπάνας. ^[5]

Or7 40 Κάκ τούτων τίνα λητουργίαν οὐκ ἐξελητούργησεν; ἢ τίνα εἰσφορὰν οὐκ ἐν πρώτοις εἰσήνεγκεν; ἢ τί παραλέλοιπεν ὧν προσῆκεν; Ὅς γε καὶ παιδικῷ χορῷ χορηγῶν ἐνίκησεν, ὧν μνημεῖα τῆς ἐκείνου φιλοτιμίας ὁ τρίπους ἐκεῖνος ἔστηκε. Καίτοι τί χρή τὸν μέτριον πολίτην; Οὐχ οὐ μὲν ἕτεροι τὰ μὴ προσήκοντ' ἐβιάζοντο λαμβάνειν, τούτων μηδὲν ποιεῖν, τὰ δ' ἑαυτοῦ πειρᾶσθαι σῶζειν; οὐ δ' ἡ πόλις δεῖται χρημάτων, ἐν πρώτοις εἰσφέρειν καὶ μηδὲν ἀποκρύπτεσθαι τῶν ὄντων; Ἐκεῖνος τοίνυν τοιοῦτος ἦν· ἄνθ' ὧν δικαίως ἂν αὐτῷ ταύτην τὴν χάριν ἀποδοίητε, τὴν ἐκείνου γνώμην περὶ τῶν αὐτοῦ κυρίαν εἶναι ποιήσαντες. ^[10]

Or7 41 Καὶ μὴν καὶ ἐμέ γε, ὅσα κατὰ τὴν ἐμὴν ἡλικίαν, εὐρήσετε οὐ κακὸν οὐδὲ ἄχρηστον· <ὅς γε> ἐστράτευμαι τὰς στρατείας τῇ πόλει, τὰ προσταττόμενα ποιῶ· τοῦτο γὰρ τῶν τηλικούτων ἔργον ἐστί. Καὶ ἐκείνων οὖν ἔνεκα καὶ ἡμῶν εἰκότως ἂν ποιήσαιοθε πρόνοιαν, ἄλλως τε καὶ τούτων <μὲν> τριηραρχοῦντα οἶκον πέντε ταλάντων ἀννηρκότων καὶ πεπρακότων καὶ ἔρημον πεποιηκότων, ἡμῶν δὲ καὶ λελητουργηκότων ἤδη καὶ λητουργησόντων, ἐὰν ὑμεῖς ἐπικυρώσητε τὴν Ἀπολλοδώρου γνώμην ἀποδόντες ἡμῖν τοῦτον τὸν κλῆρον. ^[5]

Or7 43 Ὡς δὲ μὴ δοκῶ διατρίβειν περὶ ταῦτα ποιούμενος τοὺς λόγους, βούλομαι διὰ βραχείων ὑμᾶς ὑπομνήσας οὕτω καταβαίνειν τί ἐκάτερος ἡμῶν ἀξιοῖ δηλώσας. Ἐγὼ μὲν ἀδελφῆς οὔσης τῆς ἐμῆς || μητρὸς Ἀπολλοδώρῳ, φιλίας αὐτοῖς πολλῆς ὑπαρχούσης, ἔχθρας δ' οὐδεμιᾶς πώποτε γενομένης, ἀδελφιδοῦς ὧν καὶ ποιηθεὶς ὑὸς ὑπ' ἐκείνου ζώντος καὶ εὖ φρονούντος, καὶ εἰς τοὺς γεννήτας καὶ φράτερας ἐγγραφεὶς, ἔχειν τὰ δοθέντα, καὶ μὴ ἐπὶ τούτοις <εἶναι>

ἐξερημῶσαι τὸν οἶκον τὸν ἐκείνου. Προνάπης δὲ τί ὑπὲρ τῆς ἀμφισβητούσης; Ἔχειν μὲν τοῦ τῆς γυναικὸς ἀδελφοῦ τιμὴν τοῦ ἡμικληρίου πένθ' ἡμιτάλαντα, λαβεῖν δὲ καὶ τόνδε τὸν κλῆρον ἐτέρων ταῖς ἀγχιστεῖαις προτέρων αὐτοῦ τῆς γυναικὸς ὄντων, οὔτ' ἐκείνῳ παῖδα εἰσπεποιηκώς, ἀλλὰ τὸν οἶκον ἐξερημωκώς, οὔτε τούτῳ ἂν εἰσποιήσας, ἀλλ' ὁμοίως ἂν καὶ τοῦτον ἐξερημώσας, καὶ ἔχθρας μὲν τηλικαύτης ὑπαρχούσης αὐτοῖς, διαλλαγῆς δὲ οὐδεμιᾶς πώποθ' ὕστερον γενομένης. ^[5]

Or7 45 Ταῦτα χρή σκοπεῖν, ὧ ἄνδρες, κάκεῖνο ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἐγὼ μὲν ἀδελφιδοῦς αὐτῷ, ἡ δὲ ἀνεψιὰ τοῦ τελευτήσαντος, καὶ ὅτι ἡ μὲν δύ' ἔχειν ἀξιοῖ κλήρους, ἐγὼ δὲ τοῦτον μόνον εἰς ὃν περ εἰσεποιήθην, καὶ ὅτι αὕτη μὲν οὐκ εὖνους τῷ καταλιπόντι τὸν κλῆρον, ἐγὼ δὲ καὶ ὁ ἐμὸς πάππος εὐεργέται γεγόναμεν αὐτοῦ. Ταῦτα πάντα σκεψάμενοι καὶ διαλογιζόμενοι πρὸς ὑμᾶς αὐτούς, τίθεσθε τὴν ψῆφον ἣ δίκαιόν ἐστιν. Οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ πλείω λέγειν· οἶμαι γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἄγνοεῖν τῶν εἰρημένων. ^[10]